

عنوان مقاله:

رابطه سبک های ارتباطی زوجین با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی گری انعطاف پذیری روانشناسی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی سلامت، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندها:

نایاب علیزاده نوابی - کارشناس ارشد روان شناسی ، مدرس دانشگاه پیام نور واحد بهمنمیر، بهمنمیر، ایران

خدیجه رستم پور - کارشناس علوم تربیتی ، بهمنمیر، ایران

سیدراضیه ریبع نتاج دیوکلادی - کارشناس ارشد دبیری الهیات ، بهمنمیر، ایران

خدیجه محمد جان پور کله بستی - کارشناس علوم تربیتی ، بهمنمیر، ایران

وحیده شعبانی - کارشناس ارشد روانشناسی ، بهمنمیر، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه سبک های ارتباطی زوجین با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی گری انعطاف پذیری روانشناسی است. روش بررسی : روش پژوهش ، همبستگی از نوع توصیفی بود. جامعه آماری کلیه زنان متاهل شهر بهمنمیر در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۳ به تعداد ۴۰۰ نفر بود. براساس جدول کرجی و مورگان تعداد نمونه ۱۹۶ نفر بود که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد. برای جمع آوری اطلاعات از منابع کتابخانه ای، مقالات، کتاب های مورد نیاز و بز از شبکه جهانی اطلاعات و به منظور جمع آوری داده ها و آزمون فرضیه ها، از سه پرسشنامه استاندارد سبک های ارتباطی زوجین و دلزدگی زناشویی از طریق میانجی گری انعطاف پذیری روانشناسی استفاده شد. پایابی پرسشنامه ها به ترتیب ۹۴/۰ و ۹۰/۰ و ۹۰/۰٪ است به منظور تجزیه و تحلیل داده های از روش آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در سطح توصیفی از شاخصه های میانگین انحراف معیار و درصد و فراوانی و در آمار استنباطی از تحلیل معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار Amos و spss بهره گرفته شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد، با تجزیه و تحلیل داده ها بین سبک های ارتباطی زوجین با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی گری انعطاف پذیری روانشناسی ارتباط معنی داری وجود دارد. بحث و نتیجه گیری: بین سبک های ارتباطی زوجین با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی گری انعطاف پذیری روانشناسی ارتباط معنی داری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

سبک های ارتباطی زوجین ، دلزدگی زناشویی ، انعطاف پذیری روانشناسی، شهر بهمنمیر

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2059931>

